

3^e oorzaak van het huwelijk

Seksualiteit 1 hoe wel 2 hoe niet 3 hoe dan

Gemeente,

De Bijbel is het kompas. Wijst de juiste weg aan. Leert ons de weg van God. Dat geldt voor alle onderwerpen van het leven. Ook dus rondom seksualiteit. Dat is breder dan geslachtsgemeenschap hebben. Geslachtsgemeenschap is daar de meest intense vorm van.

Nu geldt zeker bij dit onderwerp dat alle tijden door van twee kanten enorme invloed op de kompasnaald is uitgeoefend. Van twee kanten. De ene kant is wel duidelijk in onze tijd. De enorme aantrekkingskracht van de moraal van onze tijd. Je zou het kunnen noemen dat daarbij seksualiteit en geslachtsgemeenschap los verkrijgbaar zijn. Los van alles. Sowieso los van kinderen willen krijgen. Dat ziet men er helemaal niet meer mee verbonden. Maar ook los van een huwelijk. In elke soort relatie, verkering, vriendschap moet het kunnen. Zelfs los van relatie. Al heb je verder niets met iemand. Er vindt geslachtsgemeenschap plaats met een jongen die in ruil daarvoor je kroket betaald. En los van sowieso een ander in zelfbevrediging. Dat is niet nieuw. Toen mensen van mijn leeftijd jong waren hadden we daar ook tegen te strijden. Seksualiteit los van welke vorm van relatie dan ook. Moet kunnen en is heel normaal. En dat trekt aan het kompas van de Bijbel.

Aan de andere kant is er alle tijden door een andere opvatting geweest. Dat seksualiteit eigenlijk niet netjes zou zijn, niet hoort, niet past bij het christenleven. Augustinus had de uitdrukking: het is een geoorloofde zonde. Eigenlijk zou je als christen er geen behoefte aan willen hebben. Niet voor niets is in de rooms katholieke kerk het celibaat opgekomen. Als je echt dicht bij God leeft in een kerkelijk ambt, dan kun je toch niet ook getrouwd zijn met seksualiteit erbij. En moet je je wat schamen dat je dat wel hebt. Dus daar praat je ook liever niet over, want dat is gezichtsverlies. Seksualiteit is niet netjes. Dus daar praat je ook niet over in de opvoeding.

Hoe heilzaam om heel de Bijbel te lezen. Die over seksualiteit spreekt. Dan komen we die teksten ook tegen.

1 hoe wel?

Tussen die wisselende aantrekkingskrachten in wijst de Bijbel het spoor van God. Van hoe God het heeft gegeven en bedoeld. Hoe wel?

Dan valt in het formulier eerst op dat het als derde oorzaak van het huwelijk wordt genoemd. Het huwelijk is ingesteld door God om.... seksualiteit te kunnen hebben? Nee. Puur biologisch hoef je niet getrouwd te zijn om seksualiteit te beleven. Het kan, biologisch gezien, met ieder van het andere geslacht. Maar, God heeft het huwelijk gegeven om seksualiteit te hebben met een goed en gerust geweten. Dat is de hoofdzin. God gunt ons als getrouwen seksualiteit met een goed en gerust geweten.

Dat is wat anders dan een zwijgend geweten. Want er kunnen mensen zijn die op seksueel gebied van alles doen wat God verbiedt en zeggen: ik heb er helemaal geen slecht geweten van hoor, echt niet. Ja, dat kan. Je kunt de stem van je geweten smoren, het zwijgen opleggen. Elke keer dat je zondigt doe je als het ware de stem van je geweten een doek ombinden. Als je dat maar vaak genoeg doet, dan hoor je op den duur die stem niet meer. Je geweten zwijgt of lijkt te zwijgen.

Maar een goed en gerust geweten is heel wat anders. Een goed en gerust geweten is een geweten dat spreekt. Spreekt van Gods gunst. Dat getuigt in je hart: dit is goed, dit is Gods wil, dit is in Gods gunst. Dit behaagt Mij. En zo wil God ons voor het huwelijk seksualiteit gunnen in verkeringstijd tot op zekere hoogte en in het huwelijk tot en met geslachtsgemeenschap. Met een goed geweten en gerust geweten! We zien dat in Genesis 2:24 dat man en vrouw elkaar aankleven, levenslang verbonden zullen zijn, en tot één vlees zullen zijn. Nog voor de zondeval, dus in principe een goed, ingeschapen verlangen. We denken aan die uitdrukking in de Statenvertaling dat Adam Eva bekende, kende. Dat wil zeggen: hij heeft geslachtsgemeenschap met haar. Dat is het toppunt van kennen. Iemand noemde het: de bergtop van het kennen van elkaar. In het gebergte van het kennen van elkaar is het hoogste punt: geslachtsgemeenschap hebben. Niet los verkrijgbaar, maar als hoogste bergtop. Lees Spreuken 5 het slot en Hooglied om het mooie en genieten ervan naar je toe te krijgen. Dat God gunt dat je daar zo van geniet, vooral omdat je merkt dat de ander zo geniet. Dat gunt God ons. Om met een goed en gerust geweten te genieten. Dat is het kompas.

Goed en gerust geweten, dat wil zeggen: je kunt ervoor bidden en je mag de volgende morgen er ook voor danken. Met betrekking tot een goed en gerust geweten, dat wil zeggen: als Jezus op dat moment zou terugkomen, hoeven we ons niet te schamen of schuldig te voelen, net zomin als wanneer we aan het eten of aan het werken zouden zijn.

Zo wel! Zo heeft God het bedoeld! Dat gunt God ons. Als je hier iets van ontvangen mag in je huwelijk, en dat gaat niet vanzelf, dat zullen we nog onder woorden gaan brengen, maar als je hier iets van ontvangen mag als man en vrouw, met een goed en gerust geweten

elkaar bekennen en ervan genieten, dan mag je zo dankbaar zijn. Zo verwonderd. Dat God dit gunt. Dat God dit mooie geeft. Terwijl wij zoveel keren het misbruikt hebben. Zoveel keer in gedachten, verlangens of in werkelijkheid het misbruikt. Het uit Gods handen gegrist en er eigen zin mee gedaan. Voor de tijd. En met wie ik wilde. In gedachten en verlangens. Zo vaak het God uit handen gegrist. Dat God had kunnen zeggen: Ik geef het je niet mee. Ik houd het bij Me. Ik trek het in. Wat een wonder dat God het toch nog geeft om te genieten met elkaar. Dat God verkering geeft met beginnende seksualiteit, de eerste zoen. Dat Hij me dat nog gunt en toevertrouwt! Dat God huwelijk geeft met het bekennen van elkaar. Elke keer weer. Wat is God goed. Dat Hij het toch nog geeft.

Om dat echt te beleven moet je dus wel Hem kennen. God in Christus kennen. Weten Wie het is die dit geschenk geeft. Ook al daarom geldt: eerst bekering, dan verkering. Laat dat maar klemmen en dringen. Laat dat maar dringen tot gebed, tot smeken. Dringen om genade.

Als je daar iets van genieten mag, wat mag je dan dankbaar zijn. En: wat is roeping om dat, als we een gezin mogen hebben, door te geven. Dit als ouders te bespreken met onze kinderen. Open en eerlijk. Kwetsbaar en dankbaar. Opdat onze kinderen het goede kompas krijgen van jongs af aan. Er wordt al zo ontzaglijk aan ze getrokken. Als ze dan ook nog geen kompas hebben meegekregen van ons, dan zijn ze stuurloos te midden van alle aantrekkingskrachten die zich op hen richten. Want de reclame en de commercie van de seksindustrie die doen het wel. Ze leven in een oerwoud van machten die het op hun bewust portemonnee voorzien hebben en onbewust ook op hun ziel. Als ze in een oerwoud staan en geen kompas hebben..... Geef uw kinderen het kompas mee!

2 hoe niet?

Dat is kort te zeggen: het bekennen van elkaar is de roos die bloeit in de hele struik, op de stengel van het kennen van elkaar in het huwelijk. Dus hoe niet? Die roos loshalen, losplukken van de struik en de stengel. Dat is onkuisheid, boze lust, hoerij.

Als die bloem al voor het huwelijk geplukt wordt. We lazen het al in Genesis 2:24. Gods orde: eerst aankleven voor het leven, dan tot één vlees zijn. In het Oude Testament (Deut 22:13-21) moest er bloed op het laken zijn de eerste huwelijksnacht. De burgemeester moest dat zelfs controleren. Het Oude Testament kent de uitdrukking: hij nam haar tot vrouw en hij ging tot haar in. Die volgorde. Daarom kan Jozef het

zich ook niet indenken dat Maria in verwachting zou zijn. En I Corinthe 7 kent twee mogelijkheden: of trouwen of van begeerte branden. Geen andere weg om je brandende begeerte te kunnen laten gaan.

Maar dan ook alle vormen van bekennen buiten het huwelijk om. En, en dat is zo Bijbels: daarbij tellen ook verlangens en gedachten en begeerten mee. De wet van God gaat ook en zelfs allereerst over ons innerlijk: onze gedachten, verlangens en begeerten. Zoals Jezus zei: wie een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart al overspel met haar gepleegd. En wanneer zie je iemand aan om te begeren? Zeg maar gewoon: als je graag meer wilt zien. Dat is aanzien om te begeren.

De Catechismus zegt daarom: daarom verbiedt God al onzuivere daden, woorden, gebaren en gedachten en verlangens en wat de mens daartoe trekken kan. En wat de mens daartoe trekken kan.

Dat kunnen natuurlijk films zijn, posters, sites, video's, enz. Die ons in gedachten ergens toe trekken. Zodat je meer wilt zien, in het echt of in gedachten. Dat wil God niet, dat verbiedt God. Je moet maar denken aan een magneet en een spijkertje. Kijk, dat spijkertje ligt een eind van die magneet. Dan kun je hem dichterbij schuiven en dat gaat goed, totdat die aantrekkingskracht zo groot wordt, dat die spijker ineens ertegenaan vliegt. Alle beelden, video's, sites enz zijn magneet. En dat spijkertje ben ik. En dan komt er een moment dat je er zo dichtbij komt, dan is er geen houden meer aan, dan vlieg je er tegenaan, dan kun je niet meer terug. Dat wil God niet. Zo niet. Daar moet je buiten blijven.

Dat moet je vermijden, vandaan vluchten. Dat hebben we te vermijden, staat er. I Corinthe 6 noemt het woord: vlieden, vluchten. Ver genoeg vandaan blijven. Niet te dichtbij komen. Dan weet je voor Gods Aangezicht wel waar die grens bij jou ligt. Vermijden, vandaan vluchten zegt God. Desnoods kliksafe op mijn computer. Desnoods filter op mijn smartphone, desnoods omrijden om niet langs die winkeletalage te komen. Voor de zekerheid liever wat te veel afstand bewaren dan te weinig. Liever een meter teveel afstand dan een centimeter te weinig. Desnoods, net als Jozef, je losrukken, weglopen, hoe zou ik zondigen en een zo groot kwaad doen tegen God?

Dan kun je je ook indenken: als een man niet mag zien wat hem ertoe trekt, dan wil je als christin ook niet laten zien wat een jongen of een man ertoe kan trekken. Stel je voor dat je je zo kleedt, van onderen of van boven, dat een ander erdoor getrokken wordt tot onreine gedachten en meer wil gaan zien en je in gedachten uit gaat kleden..... En je brengt een ander tot zonde. Dat wil God niet. Zo niet. Dan liever 10 centimeter te hoog of te lang, dan 1 centimeter te laag of te kort.

Ik denk weleens: zijn wij niet veel te laks in de gemeente? Veel te toegeeflijk? Als jongens en mannen in wat wij kijken en naar toe gaan? In meisjes en vrouwen, hoe we ons kleden, soms tot aan de avondmaalstafel toe. Menen we het als wij in ons belijdenis doen uitspreken dat wij de zonde haten en vlieden? Iets wat je haat en vliedt daar flirt je toch niet mee? Daar wil je toch niet zo dicht mogelijk bij komen? Als je lichaam een tempel van de Heilige Geest is..... Dan kun je soms zeggen: och, ik heb er geen last van, ik zie het niet als zonde hoor. Ja, maar voelt de Heilige Geest dat ook zo? Als de Heilige Geest in je woont doe je het niet alleen jezelf aan, wat je denkt en kijkt, en hoe je je kleedt, maar je doet het ook de Heilige Geest aan.

Dat is het kompas en God wil niet dat daarvan afgeweken wordt. Dat is zonde. En zonde vertoort God. Doet Zijn Geest wijken. Roept om straf en oordeel.

Nu weten we allemaal dat ook als je bekeerd bent, dit een strijd is. En ook als je bekeerd mag zijn, Jezus mag kennen, kun je gruwelijk vallen. David en Bathseba. En misschien kent u wel voorbeelden uit eigen omgeving. Dat een kind van God gruwelijk in zonde viel. Als zelfs een kind van God vallen kan, wat dan als je Hem niet kent? Als je Jezus niet kent, onbekeerd bent. En, om met Luther te spreken, je bent een rijdier dat bereden wordt door de ruiter van je begeerten. Griezellig. Die leidt ons naar het verderf. Wat kan er niet elke dag gebeuren? Als je begeerten de ruiter zijn en jij het dier. Zou je zonder genade hier tegen kunnen strijden? Zou je niet bang worden voor jezelf? Zolang je van je begeerten bent.

Daar komt Jezus. En Hij vraagt: mag Ik ruiter zijn? Laat mij je sturen en regeren. Jij met al je begeerten en verlangens. Laat Mij de ruiter zijn. Dan is het nog strijd genoeg. Maar: dan gaat het wel de goede kant op. En: beter een leven van strijd tegen ongeoorloofde vormen van seksualiteit met de eeuwige overwinning daarna dan een leven dat zich overgeeft aan ongeoorloofde vormen van seksualiteit en eindigt in de eeuwige rampzaligheid.

3 Hoe dan?

Als we zagen wat het Bijbelse kompas is en wat God verbiedt. Hoe dan? Dat antwoord gaan we proberen wat uit te splitsen.

a) Vergeving

Allereerst: wat dan persoonlijk? Dan is er God zij dank één antwoord. Indien wij onze zonden belijden, God is getrouw en rechtvaardig dat Hij ze ons vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid. Dat heeft twee

kanten: de ene kant: wie denkt echt dat hij of zij zonder vergeving voor God zal kunnen bestaan? Als je dit onderwerp beziet: seksualiteit. Wie kan zeggen: o, dan kan ik wel voor God bestaan? Dat is helemaal perfect bij mij gegaan, altijd al en nu nog steeds trouwens. Ja, het is waar, de duivel zal zeggen en fluisteren: och, dat geeft niet. Dat is ook niet zo erg. Dat hoort erbij dat je allicht in gedachten weleens iets zag of wil de zien. Maar dat is niet meer dan normaal. Ja, als de duivel ons maar bij Jezus' bloed vandaan kan houden. En aan de andere kant kan de duivel dat ook doen door te laten voelen: och, bij jou is het te erg. Zovaak gezondigd. Dagelijks. En je zit er zo diep in en die macht is zo sterk, je blijft erin tot je dood, daar is niks meer aan te doen. Als je eerder had gewild misschien nog wel, maar nu het zo ver is, nu niet meer. Als de duivel ons maar van Jezus vandaan kan houden. Maar hij verraadt zichzelf: wat je van Jezus vandaan houdt, komt uit zijn koker en mag je dus wegjagen. Ga weg satan. Jezus bloed reinigt van alle zonden. Van alle zonden voor je bekering. En van alle zonden na je bekering. En van je zondige aard die je houdt.

En dat ligt gezamenlijk niet anders. Als je samen hebt gezondigd, voor het huwelijk uit, de roos te vroeg geplukt: het bloed van Jezus reinigt van alle zonden. En maakt de weg naar God weer open. Belijdt het samen. Je deed het samen, belijdt het samen. Dan hoeft op zich een dominee of kerkenraad dat niet te weten. Belijdt het. Dan is de trechter van de zegen weer open. Belijdt je het niet: dan zit de trechter verstopt. Dan kan een dominee zijn handen wel je hoofd leggen in de trouwdienst, maar heb je niks aan. Als je God bedriegen wilt, dan hoef je niet op zegen te rekenen. Ook niet, als je het dan maar in een andere kerk laat doen die er geen punt van maakt.

Alleen als het zichtbaar is door zwangerschap of bekend is geworden door samenwonen, dan is schuldbelijdenis nodig. Ouderling en dominee omringen je daarbij. En de gemeente wordt het meegedeeld om een signaal af te geven dat Gods weg is bewandeld.

b) Zelfbeheersing / oefening

Hoe dan? Als je trouwen mag en getrouwd bent. Eén ding moet je niet denken. Dit: nou ja, als je getrouwd bent is de strijd over. Als je nog niet getrouwd bent is het wel eens moeilijk om grenzen af te spreken. Moet je zeker doen. En als je 2 jaar verkering denkt te hebben kun je wat sneller intiemer worden dan wanneer je 5 jaar verkering denkt te zullen hebben. Misschien dan toch wat eerder, maar wel goedkoper, trouwen? Maar: best een strijd om je allebei daar aan te houden. Nou ja, en als je getrouwd bent, mag het, dus dan is het altijd feest! Vergeet het maar!

In zeker opzicht kun je zeggen: als je getrouwd bent begint het pas. De oefening, de strijd, de zelfbeheersing. Als je getrouwd bent begint het pas. Wie bij mij op trouwgesprek kwam die weet het voorbeeld van de tandwielletjes wel. Twee tandwielletjes. Verschillend van grootte, die allebei ronddraaien. De een snel, de ander wat minder snel. Als die bij elkaar komen wordt het spannend. Staan ze goed afgesteld op elkaar? Dan grijpen ze precies in elkaar en draaien samen rond en versterken elkaar. Maar als ze niet goed afgesteld staan, dan schuren ze langs en tegen elkaar aan en knersen en knarsen langs elkaar. Kijk, man en vrouw zijn allebei een tandwielletje. Verschillend. In gevoel, emoties en verlangens. Dat geldt in alle dingen, maar in seksualiteit waar je zo intens, zo met lichaam en geest helemaal bij betrokken bent, wel het sterkst. Als man en vrouw dicht bij elkaar komen en ze staan goed afgestemd op elkaar, begrijpen elkaar, voelen elkaar aan, is het heerlijk. Dankbaar genieten. Maar als ze niet goed elkaar aanvoelen, en niet goed afgestemd staan dan knarst het, doet het pijn en zeer innerlijk. Beschadigt het.

Dus dan begint het pas: om het andere tandwielletje te leren kennen: hoe vlug draait het en wanneer? Daar lees je eens wat over toch? Hoe beleeft een vrouw, mijn vrouw seksualiteit, hoe beleeft een man, mijn man dat? Dat is het huwelijk wel waard om je in te verdiepen. Je kunt ook gewoon aan je man of vrouw vragen trouwens. Of aan je vader, je moeder. Neem die moeite! Een goed leven in het huwelijk geeft zoveel dankbare vreugde aan God én heeft een bij-zegen: het is een bescherming tegen onkuisheid en hoererij. Het kanaliseert die wilde waterstroom in een bedding, zodat het niet meer zo makkelijk overstroomt andere kanten op.

En luister naar I Corinthe 7. Vreemd klinkt dat. Seksualiteit hoort in het huwelijk helemaal bij: schuldige goedwillendheid, maar: de man moet de vrouw laten beslissen wanneer. En de vrouw moet de man laten beslissen wanneer. Je wilt graag de ander goed doen en gelukkig zien en maken. En dat gebruik je niet als eerste als argument naar de ander toe: jij moet zorgen dat je mij gelukkig maakt. Maar naar jezelf: ik mag zorgen dat de ander gelukkig is in ons huwelijk. En dan moet je niet te lang je onthouden met elkaar. Dat wil God niet, dat brengt in verzoeking. Aan de andere kant, misschien in deze tijd: is het toch wel bespreekbaar, om een tijdje, een week, voor vasten en bidden niet te bekennen? Of is dat totaal ondenkbaar kom nou zeg..... Lijkt me geen best teken.

c) Vertrouwing

Hoe dan? Als het niet gaat zoals gewenst. We zullen enkele situaties bezien. Voorop dit: als je de Heere niet kent, is dat niet te dragen. Het is

zo nodig om de HEERE te kennen. Om goed met seksualiteit om te gaan moet je de Heere kennen en Zijn genade in Jezus Christus. Maar als seksualiteit niet goed gaat of niet op je pad gegeven wordt, dan heb je ook genade nodig om daarmee om te kunnen gaan. Je kunt gewoon geen dag leven zonder dat je de Heere Jezus kent.

Want hoe dan? Als je getrouwd bent, maar het gaat niet goed. Seksueel niet. De tandwielen staan niet goed afgestemd. En voor goede afstemming zijn er twee nodig die het allebei tot hun roeping maken in Gods kracht. Als één van beide dat niet doet. En de ander wordt beschadigd. Overvraagd of juist in verzoeking gebracht. Wij weten niet half wat er in huwelijken geleden wordt. Niemand weet dat misschien. Maar de HEERE wel. Ook daarin geldt dat Hij kent en weet en peilt wat er wordt geleden en gestreden. Dat Hij wacht om erin gekend te worden. Dat Hij ook mensen geeft en hulpverlening om raad te geven. Dat zijn enkele zinnen maar er zit een Vaderhart van barmhartigheid achter én een wereld van strijd.

En als je niet getrouwd bent of niet meer getrouwd bent? Hoe dan? Als je dit mooie niet krijgt, of niet meer krijgt in je leven? Maar je hebt wel het verlangen. En dat voel je. Dat is wel een enorm raadsel. Waarom geeft God dit mooie dan niet? God, Die goed is, Die graag ziet dat Zijn schepselen genieten. Dan is één ding zeker: God doet dat niet zonder bedoeling! Als Hij je zo iets moois niet geeft, als Hij weet dat Hij je daarmee zoveel pijn doet, zoveel strijd geeft, dan moet Hij daar wel een hele goede bedoeling mee hebben. Iets wat nog meer waard is dan een gelukkig leven op seksueel gebied. En er zijn hogere belangen: Zijn Naam, Zijn eer, Zijn rijk, de oefening in Zijn wil.

Zorg wel voor genoeg andere ontspanning. Zorg en oefen je om een gezond zelfbeeld te hebben dat je ziet dat je gaven en talenten hebt. Dat je je niet minderwaardig voelt en je een schepsel van God weet en voelt.

Maar dat is weer in enkele zinnen heel veel gezegd: daar zit een Vaderhart vol barmhartigheid in en een wereld van strijd.

Dat geldt zeker ook zij die een homofiele geaardheid hebben. Die het nog zwaarder hebben. Want wie niet getrouwd is mag ernaar verlangen en om bidden dat hij of zij nog een relatie krijgt waarin het gestalte mag krijgen. Maar wie homofiel geaard is (m/v) weet dat dat gebed en die hoop zelfs niet goed is.

Maar dat is weer in enkele zinnen heel veel gezegd: daar zit een Vaderhart vol barmhartigheid in en een wereld van strijd.

De 3^e oorzaak van het huwelijk. Een terrein vol moois, maar ook vol strijd, vol zonden, vol wonden. Daarom vooral een terrein om voor Gods Aangezicht te bespreken met Hem. Om voor Gods Aangezicht te bespreken in het gezin. Want het kompas van de Bijbel wijst de enige juiste weg. Temidden van het oerwoud van onze tijd. Voor zondaren die een onrein hart hebben. Wie dat leert, die merkt één ding: die komt steeds weer en steeds meer terecht aan de voet van het kruis: daar ontmoeten we elkaar dan: getrouwden, ongetrouwden en niet meer getrouwden. Heterofiel geaarden en homofiel geaarden. Dat is de weg door vreugden, zonden, zonde belijden en vergeving, strijd en wonden heen. De weg naar het Jeruzalem dat boven is. Daar is de vreugde niet meer nodig, want God is alle vreugde. Daar is strijd, zonden, en wonden voorbij, want daar is God alles en in allen.

Amen